

kunstnere skal have en ufravigelig ret til vederlagskrav, vil indebære et indgreb i velerhvervede rettigheder, såfremt rettighedshavere inden lovens ikrafttræden har overdraget udlejningsretten til producenten. Det er Advokatrådets opfattelse, at dette efter omstændighederne vil kunne sidestilles med ekspropriation. Advokatrådet anfører videre, at indførelsen af bestemmelser af den nævnte karakter formentlig vil kunne medføre, at erhververen af udlejningsrettighederne vil kunne rejse erstatningskrav mod overdrageren som følge af, at erhververen ikke modtager det, han har betalt for.

Kulturministeriet kan ikke være enig i de af Advokatrådet fremførte synspunkter. Det uoverdragelige vederlagskrav er et nyt retsinstitut, som blev indført ved udlejnings- og udlånsdirektivets vedtagelse den 19. november 1992. Dette nye vederlagskrav berører ikke den overdragelse af udlejningsrettighederne, som er sket ved aftale eller på grundlag af formodningsreglerne i ophavsretslovens § 58 og § 65, stk. 3. Fra tidspunktet for direktivets vedtagelse og offentliggørelse må det formodes at have været de berørte parter bekendt, at et vederlagskrav af den nævnte art skulle gennemføres i national ret. Ministeriet finder på denne baggrund ikke, at der ved gennemførelsen af bestemmelsen i udlejnings- og udlånsdirektivet om et uoverdrageligt vederlagskrav ved udlejning af fonogrammer og videogrammer sker et indgreb i velerhvervede rettigheder. I øvrigt følger det af direktivets art. 13, stk. 6, at vederlagskravet ikke berører aftaler indgået før den 19. november 1992, jf. forslaget til stk. 4.

Til § 3

Ophavsretsloven af 1995 indeholder samme ikrafttrædelsesforbehold og er endnu ikke sat i kraft hverken på Færøerne eller i Grønland. Dette indebærer, at ophavsretsloven og fotografiloven af 1961 og visse senere lovændringer indtil videre fortsat er i kraft på Færøerne og i Grønland.

Loven om Den Kulturelle Fond og om visse bevilninger på det ophavsretlige område, som i forslaget til § 2, stk. 2, foreslås ophævet, har ikke været sat i kraft på Færøerne og i Grønland, og en ophævelse af denne lov har derfor ingen konsekvenser for Færøerne og Grønland. På Færøerne, men ikke i Grønland, gælder loven fra 1935 om Det kgl. Teater og om oprettelsen af en kulturel fond, hvilket indebærer, at de i medfør af loven udstedte eneretsbevillinger, herunder bevillingen til KODA, fortsat er gældende på Færøerne. I Grønland har KODA i praksis uden særlig bevilling foretaget opkrævning af musikafgifter på grundlag af fuldmagter fra de enkelte komponister m.fl.

På denne baggrund, og idet en del af de i lovforslaget indeholdte forslag må antages at have konsekvenser på områder, der er dækket af hjemmestyreordningerne på Færøerne og i Grønland, finder Kulturministeriet det rigtigst, at en ikrafttræden på Færøerne og i Grønland først bør ske efter forhandlinger med de færøske og grønlandske hjemmestyremyndigheder.